

ÚVOD

Feng-šuej, doslova „vítř a voda“, se zabývá vztahem člověka a prostředí, v němž žije. Geomancie znamená věštění ze země. *Feng-šuej* zahrnuje široké spektrum čínských věštebných metod a v plném rozsahu se věnuje uspořádání obydlí, pracovních míst, vesnic, měst, paláců, chrámů i hrobů. Vychází z taoistické a konfuciánské teorie i praxe.

Předchůdcem *feng-šuej* je pojem *kchan-ju*, přičemž *kchan* označuje Nebe, přeneseně výše položená místa, a *ju* Zemi, či níže položená místa. Hlavní zásadu starověké čínské filozofie přitom spatřujeme v tom, že lidstvo je prostředníkem mezi Nebem a Zemí a je v jeho zájmu, aby se naučilo tyto dvě síly udržovat v rovnováze. Odborník na *kchan-ju* provádí rituály s duchy Nebe a Země, ovládá také astrologii, orientuje se v architektuře, ekonomii, zeměpisu, hydrologii, krajinářství, interiérovém designu, lékařství, sociologii, pozemním stavitelství a urbanismu. Příbuzným termínem *feng-šuej* je *siang-ti* neboli racionální zeměpisné posouzení krajiny z hlediska možností lovu, zemědělství, pohybu v krajině a vedení války, stejně jako výstavby obydlí a měst. Většina starověkých sídel v Číně byla budována na vyvýšeninách v blízkosti řek, kde bylo možno lovit ryby a získávat vodu a přitom se nevystavovat povodňovému nebezpečí. Při výběru nejvhodnějších míst k osídlení se lidé ve starověku řídili především *siang-ti*. Právě to následně utváří základní principy správného aplikování *feng-šuej*.

Tato kniha přináší ucelený a praktický přehled základních prvků této starobylé tradice. *Feng-šuej* je zároveň vědou o Zemi, magií i uměním.